

Tato práce obsahuje hlubokou analýzu postavení duševně nemocných lidí od starověku po současnost. Je v ní podrobně rozebráno chápání abnormálních psychických projevů v dějinách.

Psychické poruchy jsou staré jako lidstvo samo. Společnost na ně odjakživa reagovala. S jejich nositeli se vyrovnávala způsoby, které odrážejí kulturní vyspělost dané společenské formace. V práci jsem tyto pro každou dobu specifické reakce společnosti na choromyslné lidi systematicky rozebrala. O každém období jsem pojednala natolik podrobně, aby v něm bylo sociální postavení lidí s duševní poruchou zjevné.

Zabývala jsem se také soudobými přístupy k duševně nemocným lidem a sociálními důsledky psychického onemocnění. Toto téma nebylo možné zpracovat bez rozkrytí prastarých představ o nemoci a postavení choromyslných lidí v minulosti. V práci průběžně odkazuji na změny, k nimž v zacházení s duševně nemocnými lidmi docházelo. Chtěla jsem poukázat na utrpení duševně chorých před tím než došlo k poznání, že v nemoci jsou si všichni lidé rovni. Předkládám také úvahy nad alternativami tradiční ústavní péče.

Jednou z možností, jak pochopit svět psychicky nemocného člověka, je projekce, kterou umožňuje krásná literatura. Proto jsem vypracovala esej o literárních postavách, které duševní nemocí trpěly.

Jednotlivá témata jsem zpracovávala na základě dlouhodobého studia odborné literatury. Vycházela jsem ze seriózních informací. Varovala jsem se obskurních literárních pramenů, které psychiatrickou problematiku účelově zkreslují. Do práce jsem také začlenila eseje, v nichž reflektuji prožitky duševně nemocných, tak jak jsou zaznamenány v hodnotných dílech domácí i světové provenience. Beletrii jsem použila jako sekundární literaturu. Přihlédla jsem také ke zkušenostem ze stáží v organizacích, které se zabývají sociální rehabilitací lidí, již mají zkušenost se schizofrenií.